

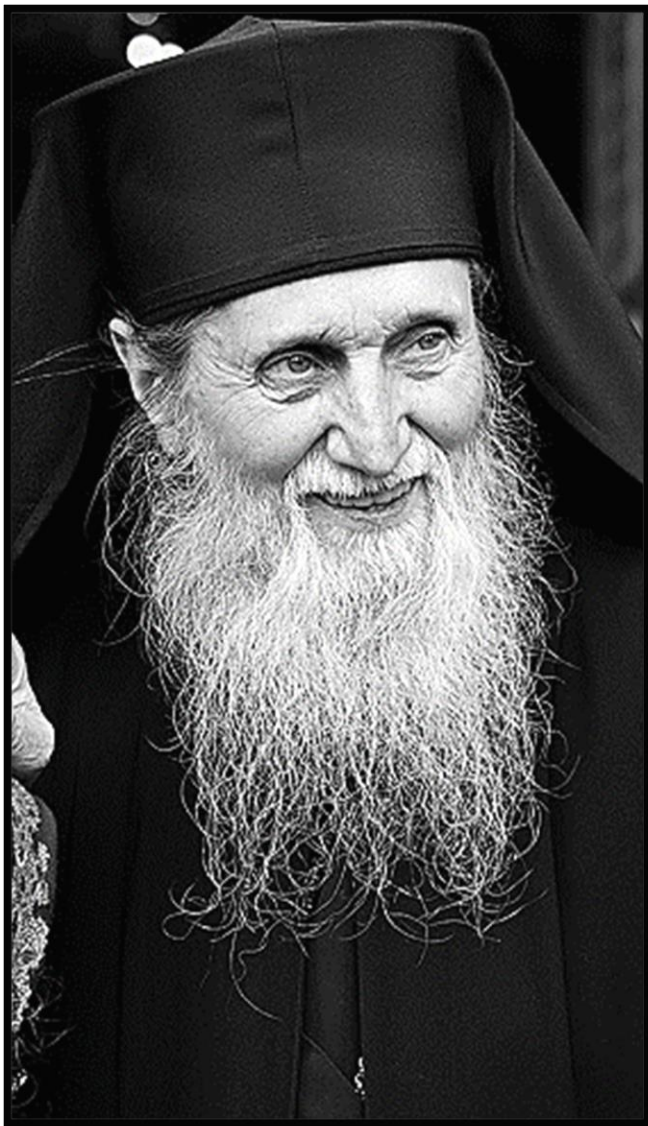
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*„Vei reuși să te bucuri pururea dacă vei privi neconținut la Dumnezeu,
iar nădejdea răsplătirii va ușura necazurile vieții.”*

– Sfântul Vasile cel Mare

Nr. 413 / 7 noiembrie 2021

ÎPS. PIMEN

ARHIEPISCOPUL SUCEVEI ȘI
RĂDĂUȚILOR

1929 – 2020

ZBUCIUMUL VIEȚII PĂMÂNTEȘTI SE RISIPEȘTE ÎN SFÂNTA BISERICĂ

„Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive!” (Irmos la slujba înmormântării). Acest liman, pentru noi, creștinii, este: „Biserica în înțelesul ei de așezământ sfânt întemeiat de Domnul nostru Iisus Hristos pentru mântuirea credincioșilor. În Biserică, iar nu în afara ei, Domnul nostru Iisus Hristos împărtășește harul Său mântuitor prin Duhul Sfânt, în Sfintele Taine” (*Catehismul creștinului drept-credincios*). Acest liman este, în înțelesul fizic, locașul de închinare, numit tot biserică.

Viforul ispitelor se stârnește în sufletele noastre atunci când ne îndepărtăm de acest liman sfânt – Biserica, atunci când nu mai dăm ascultare de poruncile lui Dumnezeu, de învățăturile Bisericii, nu mai

ascultăm de povețele părinților noștri trupești și duhovnicești. Viforul ispitelor din viața noastră se potolește și se risipește în Sfânta Taină a Pocăinței, la scaunul de spovedanie, atunci când luăm iertarea păcatelor de la Mântuitorul nostru Iisus Hristos, odată cu rostirea de către preot a cuvintelor: „... *te iert și te dezleg de păcatele tale*”. Viforul ispitelor se potolește și se risipește stând în sfânta biserică, ascultând slujbele care se săvârșesc de către preot. Acest vifor se risipește chiar și atunci când nu mai este slujbă în biserică, dar noi ne rugăm cu toată luarea-aminte, lepădând grija cea lumească.

De lucrarea tainică asupra sufletului care zăbovește câteva momente în sfânta biserică, beneficiază chiar și omul necredincios, dacă este sincer în căutarea lui. L-am întrebat odată pe un francez ateu (soțul unei doamne creștin-ortodoxe), după ce asistase, împreună cu soția lui, la Sfânta Liturghie: „Ați înțeles ceva?”. El, ateul francez, necunoscător al limbii române, mi-a răspuns: „Am simțit ceva!”.

În ziua de azi unii se lasă cucerii de vraja unor frumuseți exterioare sau de anumite facilități, avantaje economice, ale lumii de astăzi, neștiind să se folosească de libertate și necunoscând cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „*Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa biruit de ceva*” (I Corinteni 6, 12), „*Nu vă lăsați înșelați. Tovărășiile rele strică obiceiurile bune*” (I Corinteni 15, 33).

Goana de astăzi după fericirea vieții pământești, este asemănată de Fericitul Augustin în scrierea sa „Despre viața cea fericită”, cu cel care se urcă într-o luntre și se avântă în largul mării, dar necunoscând „tainele”, pericolele mării, adică prezența unor stânci ascunse sub luciul apei, se poate izbi de acele stânci, ceea ce duce la distrugerea luntrei și moartea luntrașului neiscusit. Luntrașul, scrie Fericitul Augustin, n-a vrut să asculte sfaturile celor de la țărm de a nu se avânta prea mult în largul mării, întrucât nu cunoaște încă pericolele ei. Fericitul Augustin spune mai departe, în lucrarea sa: „Omul să nu se îndepărteze prea mult în largul mării vieții, îndepărtându-se de la limanul de pe țărmul mării, care este Biserica, ci mai bine să asculte de cei care cunosc pericolele mării vieții pământești”.

Zbuciumul vieții pământești și viforul ispitelor sunt potolite de Însuși Mântuitorul nostru Iisus Hristos, așa cum a potolit furtuna de pe marea Tiberiadei (Matei 8, 24-26). Numai în Iisus Hristos găsim liniștea sufletelor noastre. „Neliniștit este sufletul nostru, Doamne, până ce se va odihni întru Tine”, scrie Fericitul Augustin în „Confesiunile” sale.

În Sfânta Biserică, la Sfânta Liturghie, după ce ne împărtășim cu Preasfântul Trup și Sânge al Mântuitorului nostru Iisus Hristos, mărturisim ceea ce am dobândit: „*Am văzut Lumina cea adevărată, am primit Duhul Cel ceresc, am aflat credința cea adevărată, nedespărțitei*

Sfintei Treimi închinându-ne, că Aceasta ne-a mântuit pe noi". Deci, am dobândit incomparabil mai mult decât dobândim în cărți și conferințe. Acestea au doar rolul de a ne pregăti în felul lor, pentru primirea cu vrednicie a Sfintei Împărtășanii, fără ca ele să înlocuiască Spovedania și pravila rugăciunilor.

Sursa: **Înaltpreasfințitul Pimen, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, Cuvinte către tineri, Nr. VI/2013, Editura Mitropolit Iacov Putneanul, Mănăstirea Putna, 2013**

SFÂNTUL NICOLAE VELIMIROVICI

NU TE TEME, TURMĂ MICĂ

V-ați cam speriat. Ați citit Apocalipsa lui Ioan, și v-a cuprins frica. Vi se pare că acele culmi ale grozăviilor descrise acolo sunt legate tocmai de vremea noastră. Cineva v-a tâlcuit că toți acești înfricoșători balauri și fiare au venit deja în lume: și balaurul roșu în chipul socialismului, și fiara neagră cu zece coarne în chipul masoneriei, și fiara cu două coarne în chipul ereziilor. Și toți acești monștri se războiesc împotriva Creștinismului!

Chiar și de-ar fi așa, fraților. Chiar și dacă în vremea noastră iadul și-a ridicat toate oștirile împotriva lui Hristos, adevăratul creștin trebuie să privească fără teamă înainte, cu credință și nădejde tare în Cel ce

singur este Nebiruit. Nu le-a zis Domnul următorilor Săi atunci când erau doar o mână de oameni în mijlocul uriașei împărății romane: „*nu te teme, turmă mică, că bine a voit Tatăl vostru să vă dea vouă Împărăția*” (Luca 12, 32)? Și aceste cuvinte prorocești s-au împlinit. Următorii lui Hristos au biruit împărăția romană și multe alte împărății de pe pământ, cucerind totodată cea mai însemnată împărăție: Împărăția cerurilor.

Apocalipsa este o carte care, cred eu, are însemnătate prorocească pentru toate generațiile creștine, până la sfârșitul vremurilor. Ca atare, fiecare generație a adaptat înțelesul acestei cărți la epoca sa, fiindcă în fiecare epocă s-a ridicat împotriva credinței în Hristos câte un balaur, înarmat cu toate armele pământești, cu toate armele luptei împotriva lui Dumnezeu, fiecare balaur s-a ivit, a crescut, a șuiurat, a scuipat otravă, dar în cele din urmă a plesnit și s-a destrămat în cenușă. Și Atotputernicul Hristos a rămas totdeauna biruitor asupra fiecărui monstru apocaliptic care a apărut.

Așa a fost de-a lungul tuturor veacurilor, și așa va fi și în veacul cel de pe urmă, dinaintea Judecării lui Dumnezeu. Citiți cu luare aminte ce spune vizionarul apocaliptic: cum toate fiarele, toți șerpii și toți începătorii minciunii se vor ridica împotriva Mielului lui Dumnezeu, și cum Mielul lui Dumnezeu îi va birui pe toți. Aceștia vor face război cu Mielul, și Mielul îi va birui pe ei, că este Domnul domnilor și Împăratul împăraților.

Ce vreți mai mult decât această chezășie a biruinței lui Hristos? Fiindcă Hristos este înfățișat aici ca Miel. În războaiele pământeste pentru avere și stăpânire nu s-a știut niciodată dinainte cine va birui, și totuși mulți ostași se luptă de amândouă părțile cu vitejie și cu nădejde, iar noi ducem luptă duhovnicească, căreia i s-a chezășuit biruința dinainte de către Însuși Dumnezeu, și i s-a prorocit, și i s-a prevestit, și i s-a întărit până în ziua de astăzi prin foarte multe biruințe ale Nebiruitului Hristos asupra tuturor apostolilor minciunii și organizațiilor întunericeului. Să fie aceasta cea din urmă? Cine știe! Fiindcă El a zis: „*ziua și ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, ci numai Tatăl Meu.*”

Să fie acesta cel din urmă război pentru Hristos și împotriva lui Hristos? Măcar de-ar fi! Măcar de-ar fi

cel din urmă: tocmai de aceea să ne bucurăm și să ne veselim! Fiindcă deși în acest ultim război lupta va fi cea mai crâncenă, și cununile slavei vor fi cele mai strălucitoare. Cel din urmă război va însemna cea din urmă și cea mai măreață biruință a Mielului. Care dintre creștini nu ar dori cu inima să fie părtaș tocmai acestei biruințe a biruințelor?

Nu vă temeți, deci: biruința credinței lui Hristos este chezășuită mai neîndoielnic decât temeliele lumii. El, după a Sa voie, amână biruința cea de pe urmă – poate pentru ca s-o poată vedea, din cer și de pe pământ, un cât mai mare număr de ochi omenești și să se poată veseli de ea un cât mai mare număr de inimi.

Sursa: **Sfântul Nicolae Velimirovici**, *Răspunsuri la întrebări ale lumii de astăzi. Scrisori misionare*, Editura Sophia, București, 2002

PROGRAMUL LITURGIC

Luni <i>8 noiembrie</i>	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie → Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri
Martți <i>9 noiembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina
Sâmbătă <i>13 noiembrie</i>	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>14 noiembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Efeseni 4, 1-7; Ev. Luca 10, 25-37; glas 4, voscr. 10 → Duminica a 25-a după Rusalii (Pilda samarineanului milostiv)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București